

**ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА**

**61.
МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
11.03-27.03.2022
РУСЕ, БЪЛГАРИЯ**

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

**61.
INTERNATIONAL FESTIVAL
11.03-27.03.2022
RUSE, BULGARIA**

**RUSE MUNICIPALITY
MINISTRY OF CULTURE**

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

61. Международен фестивал МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

Русе, 11 – 27 март 2022

СЕРГЕЙ ДОГАДИН цигулка

ПАВЕЛ ГОМЗЯКОВ виолончело

ПЛАМЕНА МАНГОВА пиано

Регионална библиотека
"Любен Каравелов" - Русе

120000890877

21.03. понеделник, 19 ч.
Доходно здание

49/1106

ПРОГРАМА

I.

СЕРГЕЙ РАХМАНИНОВ

(1873 – 1943)

Трио Elegiaque №2, оп. 9, ре минор

1893

Moderato. Allegro vivace

Quasi variazioni – Andante

Allegro risoluto – Moderato

II.

ДМИТРИЙ ШОСТАКОВИЧ

(1906 – 1974)

Клавирно трио, оп. 67, ми минор

1944

Andante

Allegro non troppo

Largo

Allegretto

На 25 октомври 1893 умира Пьотр Илич Чайковски. В деня на неговата смърт **Рахманинов** започва да пише мащабно произведение за пиано, цигулка и виолончело, озаглавено *Елегично трио. В памет на великия художник*. За 50-те дни, в които създава своето трио, 20-годишният композитор казва: *Аз работих, работих силно, акуратно и упорито. Тази творба бе едно съчинение за смъртта на великия художник. Всички мои помисли, чувства и сили принадлежах на тази песен. И аз, както се казва в един мой романс, през цялото време тъгувах и душата ми беше болна.*

Главната тема на първата част рисува многопланова картина на погребално шествие, изградена върху два компонента – тежка стъпка на масов траурен марш в пианото и солово-диалогична мелодия в цигулката и виолончелото. Звукът на пианото възпроизвежда не *оркестров*, а *камбанно-хоров* погребален марш, а соловият ламентозен диалог на струнните оформя образа на тъга и самота. Изходен тематичен елемент за втората тема в доста свободно трактуваната сонатна форма е кратък напев в диапазона на скръбна минорна терца. Приглушеният, но напрегнат диалог на пианото и виолончелото се съпровожда от *pizzicato* в цигулката като странно тайнствено шумолене. Постепенно лиричната тема се преосмисля в масово-епичен план и се подлага на интензивно драматично развитие, в чиято кулминация се раздава величествен камбанен звън и в пианото звучи мъжествено-суровия вариант на зауспокойната молитва *Вечна памет*. В центъра на разработката е поместен съзерцателен, лиричен епизод, а репризата е сякаш обвита в лека мъгла. Втората част, подобно на триото на Чайковски, е наречена *Quasi variazioni*. Песенно-хоралната тема създава образ на мечтателно отчуждена нощна тишина с архаичен оттенък. Първата вариация е пронизана от смутно безпокойство, а в останалите седем причудливо контрастно се редуват жанрови образи, интермедии и свободни импровизации. След заключителната вариация – ноктюрно, енергично встъпва краткият и необичайно лаконичен финал, изграден върху непрекъснато променящи се епизоди без вътрешни тематични контрасти. Движението се основава върху кратка, рязко очертана фраза, чиято натрапчивост създава впечатление за душевна тревога.

Цялото развитие се възприема като голямо встъпление към траурната кода – епилог, изградена върху първата тема на първата част. Заключениеите тактове постепенно замират под звуците на погребалното църковно пеене – молитва, духовно смирение, катарзис, прошка...

На 11 февруари 1944 съвсем неочаквано на 42 години в Новосибирск почина Иван Солертински... Запознах се с него през зимата на 1921. Оказа се извънредно весел, обикновен, блестящо остроумен и абсолютно земен човек... Смъртта на Солертински е тежка загуба за музикалното изкуство. Не са много хората, така горещо и страстно обичащи музиката като него. Той просто ликуваше при появата на свежо и талантливо произведение, и яростно ненавиждаше пошлостта, лошия вкус, рутината и посредствеността. (Дм. Шостакович)

Шостакович преживява изключително тежко загубата на един от най-близките си приятели и съмишленици, и още на 15 февруари пристъпва към създаване на **Клавирно трио** в негова памет. Премиерата е на 14 ноември в Петербург, в изпълнение на Циганов, Ширински и автора.

Военните години пораждат нови явления в камерното творчество на Шостакович. Продължавайки линията на предшестващите ги симфонии, те се превръщат в трагедийни поеми на съвременното, кореспондиращи с големите му симфонични платна. Острите конфликти и колосалните мащаби на обобщение във Втора клавирна соната (1942) и Клавирното трио, както и следвоенните години, продължават да мултиплицират влияния в по-късните му квартети.

Първоначалният импулс на искрена скръб за безсмислената загуба на истинския приятел прераства в триото в драматична повест за милионите жертви и страшния изпепеляващ вихър на войната. Първата част, с изключително точно намерена драматургия на тембрите, въздейства като реквием. Високите *мъртвешки* флажолети на виолончелото и ниските сподавени гласове на цигулката и пианото създават картина на отчужденост и нереалност. Полифоничната линеарност и специфичното гласоводене напомнят на хорово многогласно пеене. В конфликтното *Скерцо* ясната характерис-

тична тема придобива гротескни черти чрез използване на хипертрофични експресионистични похвати: *крещящи викове* в челото, стенещи интонации в пианото, сухи, режещи слуха дисонанси... Последните две части, изпълнявани без прекъсване, образуват *цикъл в цикъла*, подобно на последните три части в Осма симфония. Третата част е скръбно-трагедийна елегия, съчетаваща структурата на старинните форми *шакона* и *пасакалия*. Бавно, като че ли насила, звучат мрачните акорди в пианото, въздействащи като асоциация на безнадеждната мисъл за непоправимост и невъзвратимост, подсилена от печалния дует – оплакване в струнните. В средния дял статичната отреченост преминава в гневен протест и страстен порив – мелодичните фрази се смесват с танцуващи, мъчителното напрежение граничи с отчаянието, а острите дисонанси и ритмични акценти рушат всяка надежда. Финалът асоциира със зловещите образи от концентрационните лагери и сякаш кара да оживее разказът на един от Освиенцим: *Духовият оркестър, състоящ се от затворници в лагера на смъртта, по заповед на есесовците стои на снега и свири весела музика от оперети, а наоколо като сенки се движат, приличащи на скелети връщащи се от работа хора, които с приклади са заставяни да влачат труповете на току-що умрелите си другари*. Неслучайно главната тема, по-късно използвана в същия контекст и в Осми квартет, носи названието *тема на смъртта*. Уникално трансформирани в синтетичен жанр елементи на танц и марш, хиперболизирани и трансформирани подобно на *Скерците* в Осма, създават картина на умишлена механична безжизненост. Но ако в *Токатата* на Осма виждаме само палачите, то тук и палачи и жертви сякаш са в едно. Многозначността на финала се умножава и от връщането на теми от първа и трета част, но светлината така и не изгрява – интонационният синтез придобива смисъл на трагично обобщение.

Пламена Мангова печели Втора награда на международния конкурс *Кралица Елизабет* в Брюксел през 2007 и това поставя началото на блестящата ѝ международна кариера с концерти на престижни сцени от Европа до Южна Корея, Япония и Хонг Конг. След обучението си при проф. Марина Капацинская в НМА *Панчо*

Владигеров, учи във Висшето музикално училище *Кралица София* в Мадрид при Дмитрий Башкиров и при Абдел-Рахман Ел Баша в музикалния колеж *Кралица Елизабет* в Белгия. Посещава майсторски класове при известни музиканти като Леон Флейшер, Розалин Турек, Кристиан Цимерман, Андраш Шиф, Наталия Гутман и Тереза Берганца. Лауреат е на важни международни конкурси за пиано и камерна музика (*Paloma O'Shea* в Сантандер и *Vittorio Gui* във Флоренция).

Свири с редица престижни оркестри, сред които Оркестърът на Щатскапеле Берлин и Пабло Ерас-Касадо, *Московски солисти* под диригентството на Юри Башмет, Английският камерен оркестър под диригентството на сър Колин Дейвис, Филхармоничният оркестър на Токио, Симфония Варсовия, *Софийски солисти*, Люксембургската филхармония, Националният оркестър на Белгия, Симфоничният оркестър на Санкт Петербург, Камерният оркестър на Европейския съюз, оркестър *MDR* (Лайпциг), Ротердамската филхармония, Софийската филхармония, симфоничните оркестри на БНР и *Класик ФМ* и др.

Работи с диригенти от класата на сър Колин Дейвис, сър Андрю Дейвис, Емануел Кривин, Лауренс Фостер, Валтер Велер, Яп ван Зведен, Дмитрий Юровски, Гилбърт Варга, Жан-Бернар Помие, а при гостуванията си в България с Емил Табаков, Росен Миланов, Найден Тодоров, Пламен Джуров, Мартин Пантелеев и др.

Свири камерна музика с известни артисти като Мария Жоао Пиреш, Борис Березовски, Огюстен Дюме, Михаела Мартин, Паскал Морагес, Алексей Огринчук, Александър Князев. Изнася концерти в залите на Берлинската филхармония, *Сънтори Хол* в Токио, *Кенеди център* във Вашингтон, *Концертгебау* в Амстердам, *Гевандхаус* в Лайпциг, Голямата зала на Филхармонията на Санкт Петербург, Филхармонията на Люксембург, *Бозар* в Брюксел, Театър *Шатле* в Париж, *Де Сингел* в Антверпен, *Комише опер* в Берлин, фестивалите във Вербие, Токио, Нант, Международния клавирен фестивал *La Roque d'Anthéron*, *Бах академия* в Щутгарт.

След записите на интеграл от творби за цигулка и пиано на Сергей Прокофиев с Татяна Самуил (за лей-

бъла *Cypres*), тя прави двоен албум с камерни творби от Шостакович за фирмата *Fuga Libera*. Първият диск, който е за соло пиано, получава наградата *Златен Диапазон на годината* (2007). Вторият диск с камерна музика на Шостакович, реализиран с Татяна Мелниченко, Наталия Пришепенко и Себастиан Клиндер, е отличен с наградата на списание *Пицикато*, Люксембург. Запис на нейния рецитал с творби от Бетовен е високо оценен от списанието *Диапазон*, също и изпълнението на *Бурлеска* от Рихард Щраус с Националния оркестър на Белгия, издаден в края на 2008. Дискът с Клавирен концерт №1 от Брамс е също успешно партньорство с Белгийския национален оркестър. Записът получава възторжен отзив от Брейс Морисън във водещото английско списание *Грамофон*. Следва запис на камерни произведения в дует със знаменития руски виолончелист Александър Князев. Дискът *Мостове на любовта* с произведения на Албена Петрович-Врачанска излиза през март 2020 и е номиниран за престижните немски награди *Опус Класик*.

Пламена Мангова е носител на престижните български награди *Кристална лира* и *Златно перо* за принос в българската култура и изпълнителско изкуство.

Тя участва през концертен сезон 2020/21 в престижния фестивал за пианисти *La Roque D'Antheron* във Южна Франция, където си партнира с оркестъра на операта на Марсилия под диригентството на Лауренс Фостер, изнася рецитал в Бастиа (Корсика) с произведения на Албена Петрович, концерти в Португалия, Испания, Русия, както и рецитал с представяне на новия солов диск *Съкровени писма* с произведения на Роберт Шуман, Клара Шуман и Йоханес Брамс в легендарната зала *Gaveau* в Париж. Сътрудничи си с утвърдени оркестри и диригенти, сред които Симфоничният оркестър на Базел и маестро Болтън на фестивала в Аскона, с Жилберт Варга и Финландския оркестър на Турку, под диригентството на Роберт Тревино, заедно с оркестъра на Радио Лайпциг в зала *Гевандхаус*, с оркестъра на Кан. Участва и във фестивалите за камерна музика в Йерусалим и *Intonations* в Берлин.

През 2022 Пламена Мангова е поканена за член на журито в тазгодишното издание на един от най-прес-

тижните конкурси за пианисти в света *Маргарита Лонг – Жак Тибо* в Париж.

Като един от най-ярките представители на руската цигулкова школа, **Сергей Догадин** прави силна международна кариера като солист и камерен изпълнител, благодарение на своите завладяващи изпълнения.

Догадин печели редица от най-престижните цигулкови конкурси, в т.ч. 16. Международен конкурс *Чайковски* в Москва, където получава Първа награда и Златен медал през 2019. Това признание води до покана от Валери Гергиев за участие с оркестъра на Марийски театър в Европейския летен фестивал. Участва и в японското турне на победителите в конкурса *Чайковски*, като изнася рецитали и свири с Токийския симфоничен оркестър под диригентството на Норичика Лимори.

През сезон 2020/21 дебютира със Симфоничния оркестър на Западногерманското радио под диригентството на Кристиан Мачелару, свири с Националния оркестър на Тулуза с диригент Фуад Ибрахимов, с Парижката филхармония и Филхармонията на Люксембург, с Руския национален оркестър под диригентството на Валери Гергиев, с Оперно-симфоничния оркестър на Тулон с диригент Айвин Гулберг Йенсен, с Естонския национален симфоничен оркестър под диригентството на Николай Алесеев и участва в Зимния фестивал в Любляна.

Неотдавна участва с *Тонкюнстлер* оркестър и Фабиен Габел във фестивала в Графенег, (Австрия), с Шанхайски симфоничен оркестър с диригент Манфред Хонек, със Северогерманския Радиофилхармоничен оркестър в ХанOVER с Андрю Манзи и Роберт Тревиньо, както и с Австралийския симфоничен оркестър и Никълъс Картър. В Русия Догадин свири с най-големите оркестри, като освен с В. Гергиев и Марийския оркестър, той си сътрудничи с Юри Темирканов и Филхармоничния оркестър на Санкт Петербург. Прави турнета с тях в Обединеното кралство през 2019 под палката на Василий Синайски, а през 2019/20 осъществяват редица проекти, в т.ч. откриването на фестивала *Ростропович* в Москва.

Активен и страстен камерен музикант, през 2020/21 Догадин свири на сцените на театър *Шан-з-Елизе* в Париж, Филхармоничната зала в Санкт Петербург с Евгени Синайски, както и с такива международно признати музиканти като Данийл Трифонов, Нарек Хакназарян, Денис Мацуев, Давид Герингас, Елизабет Леонская, Александър Князев, Максим Русанов и Алексей Огринчук. Печели успехи и на цигуловите международни конкурси в Сингапур (2018) и на *Йозеф Йоахим* в ХанOVER.

В момента Догадин продължава обучението си в Университета по музика и изпълнителски изкуства във Виена при Борис Кушнир, при когото е учил предишни години в Грац. Учил е и при Владимир Овчарек в консерваторията в Санкт Петербург, както и при Максим Венгеров в музикалната академия *Менухин* в Гстаад, и при Михаела Мартин във Висшето училище за музика и танц в Кьолн.

Свири на цигулка *Доменико Монтаняна* от 1721, предоставена му от сингапурската колекция *Rip*. Имал е възможността да свири на някои от инструментите, които рядко се предоставят за изпълнение, като легендарната цигулка *Sivori* на Паганини, изработена от Жан-Баптист Вийом и *Amati* – цигулката на Йохан Щраус.

Роден в града, в който се е родил Чайковски, в района на Урал, Павел Гомзяков започва да свири на чело на 9-годишна възраст. На 14 се премества в Москва, където учи в училището *Гнесин*, а след това и в Московската консерватория при Дмитри Милер. Продължава обучението си при Наталия Шаховская във Висшето училище по музика *Кралица София* в Мадрид. По-късно се дипломира при Филип Мюлер в Парижката национална консерватория.

Павел Гомзяков прави своя дебют в САЩ, който бива възторжено аплодиран през април 2010 с Чикагския симфоничен оркестър под диригентството на Тревър Пинок, което води до незабавен втори ангажимент за юни 2012.

Гомзяков концертира из цяла Европа, Южна Америка и Япония. Предстоят му ангажименти с Финландския камерен оркестър (Юка-Пека Сарасте), Националният оркестър на Тулуза (Туган Сохийев), Руския

национален оркестър, Сиатълския симфоничен оркестър, Оркестър Гулбенкян, *I Pomeriggi Musicali* от Милано, Полско-Балтийската филхармония, Оркестър *Метрополитана* от Лисабон, Югозападната немска филхармония от Констанц, Оркестъра на Авиньон и Националната филхармония на Русия.

През изминалите сезони свири като солист с Нова японска филхармония, Лондонския камерен оркестър, Националния оркестър на Монпелие, Филхармоничния оркестър *Кансай*, Националния оркестър на Лил с диригенти като Хесус Лопес Кобос, Кристофър Уорън-Грийн, Тревър Пинок и други. По покана на Валери Гергиев участва и във фестивала *Бели ноци* в Санкт Петербург, както и във фестивалите в *Povoas de Varzim* (Португалия), Мантон (Франция) и Колмар (Франция).

Търсен като партньор за камерна музика, той свири с пианистката Мария Жоао Пиреш, с която изнасят концерти в Европа, Далечния Изток и Южна Америка, в зали като Театъра на *Шан-з-Елизе* в Париж, *Виктория Хол* в Женева, *Театро Реал* в Мадрид, Кьолнската филхармония, *Концертхаус* във Виена, *Сумида Трифони Хол* в Токио. Техният запис от 2009 с късните творби от Шопен за лейбъла *Deutsche Grammophon* е номиниран за наградата *Грами*.

Освен с Мария Жоао Пиреш, той редовно сътрудничи с артисти като Огюстен Дюме, Луи Лорти, Андрей Коробейников, Ванеса Вагнер, Анастасия Теренкова, концертирайки в зали като *Концертгебау* в Амстердам.

През сезон 2017/2018 следва да се отбележат няколко негови концерти като *резидентен артист* с оркестър *Метрополитана* в Лисабон, където е заедно с композитора Магнус Линдберг и изпълнява неговия *Втори виолончелов концерт*. Получава и нова покана от Югозападната филхармония на Констанц за серия от концерти, като свири също и с Филхармоничния оркестър *Кансай*, Симфоничните оркестри на Тур и Квебек, както и с Кралския филхармоничен оркестър на Лиеж.

Последният му запис с пианиста Андрей Кобейкин на руски творби е издаден за *Опух* през март 2018. Със същия лейбъл на 20 май 2016 излиза и предишният му запис на человете концерти на Хайдн. На тези

записи Гомзяков свири на инструмент *Страдивариус "Chevillard King of Portugal"* от 1725, принадлежал на португалската кралска фамилия, който му бива даден под наем любезно от Националния музей на музиката в Лисабон. С марката на *Опух* през 2012 е издаден и запис на человия концерт на Сен-Санс №1 и *La Muse et le Poète* заедно с Филхармоничния оркестър *Кансай* и Огюстен Дюме. През 2008 неговото изпълнение на человия концерт на Шуман с камерния оркестър на Валония и диригент Огюстен Дюме е филмиран от *Arte* и излъчен по телевизиите в Белгия, Франция и Германия.

В момента Гомзяков живее в Лисабон (Португалия).

Свири на прекрасен инструмент, изработен от Давид Техлер в Рим през 1703, даден му любезно под наем от г-жа J. Ng от Хонг Конг.

Програмата подготви:

Мария Дуканова

A1

оверграз

D DUNAV TOURS

11
DUNAV PLAZA
where the city meets the river

ОБЩИНСКИ
ПАЗАРИ
FOOD

DUNO-
RIT

Н П Р Д П Л А Н О О Д

BuK Русе

БУЛМАРКЕТ

Мегахим

LINAMAR

Power to Perform

Русе
арм
ОБЩИНСКО ПРЕДПРИЕТИЕ

НАЦИОНАЛНО УЧЕЛИЩЕ ПО ИЗКУСТВОТО
„Проф. Веселин Стоянов“ - Русе

RUSE
ART
GALLERY

БЪЛГАРСКО НАЦИОНАЛНО РАДИО
БНР

БЪЛГАРСКА
НАЦИОНАЛНА
ТЕЛЕВИЗИЯ

BULGARIAN
NATIONAL
TELEVISION

www.bta.bg

